

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Rytter): Udvalget har holdt flere Møder og haft Samraad med den højtærede Justitsminister, hvorefter Justitsministeren har stillet 11 Ændringsforslag, der alle er tiltraadt af Udvalget.

En Gruppe af Ændringsforslagene, Ændringsforslag Nr. 1, 4, 5 og 7, er rent redaktionelle Ændringer eller Tydeliggørelser, saa jeg tror ikke, der er særlig Anledning til at udtale sig om dem.

En anden Gruppe af Ændringsforslag er Ændringsforslagene Nr. 2 og 9 samt Nr. 10, der er en Konsekvens af Nr. 9. Et enkelt Medlem inden for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Jepsen Christensen, har næret stor Betænkelighed ved de i Forhold til de nu gældende Regler forkortede Frister, som Lovforslaget indeholder. Grunden til hans Stilling er den, at han under den forrige Verdenskrig og efter den forrige Verdenskrig oplevede mange Tilfælde, hvor Folk, som man troede var døde, vendte hjem, og det samme frygter det ærede Medlem vil kunne ske efter den nu afsluttede Krig. Udvalget som saadant og Justitsministeren har imidlertid ikke delt disse Betænkeligheder, da man mener, at der i selve Lovforslaget og nu ogsaa i Ændringsforslagene er taget Hensyn hertil. For det første udgaar § 28 i Lovforslaget. Derved opnaar man, at 10 Aars Fristen skal regnes ikke fra Arvefaldet, men fra sidst, da man hørte fra vedkommende. Allerede dette vil yde nogen Sikkerhed. Men endvidere er ogsaa Udtrykkene i § 2 blevet skærpet. Der stod oprindelig „meget stor Sandsynlighed“, men det er blevet ændret til, at der skal være „en til Vished grænsende Sandsynlighed“ for, at vedkommende er død; disse Ord er saa stærke, at de nærmer sig til, at der skal være Bevis for, at vedkommende er død. Naar det er saadan, mener vi ikke, der er nogen Betænkelighed, navnlig da alle i Udvalget var enige om og ventede, at Domstolene efter en Verdenskrig som den nu afsluttede vil være meget forsigtige med at sige, at der er en til Vished grænsende Sandsynlighed, hvis der kan være blot nogenlunde begrundet Tvivl. Vi mener, at Domstolene netop med Hensyn paa dette Udtryk vil have deres Opmærksomhed henvendt paa Tidsforholdene, saa at man efter saadan en Verdenskatastrofe vil være mere forsigtig end under ordinære Forhold, for under ordinære Forhold nærer man ikke større Betænkelighed ved det. Saaledes saa Udvalget paa det, og den

højtærede Justitsminister, som var til Stede i Udvalget, men som ikke har kunnet være til Stede i Dag, udtalte i Udvalget, at han saa paa det akkurat paa samme Maade. Efter dette mener vi ikke, at der kan være nogen Betænkelighed ved at gaa til de forkortede Frister, ja nogle af Udvalgets Medlemmer var oven i Købet tilbøjelige til at mene, at de maaske var for lange under Nutidens Forhold, men man er altsaa endes om det, som jeg nu har udviklet.

Saa er der Ændringsforslagene Nr. 3, 6, 8 og 11. Ved Ændringsforslag Nr. 3 indføjer man en Regel om, at Udgifterne til Salær og Godtgørelse af Udlæg ikke altid skal afholdes af det offentlige; for saa vidt Retten mener, at Boet kan betale dem, skal Boet betale dem. Ved Ændringsforslag Nr. 6 bestemmes, at hvor der er Tale om et Ægteskabs Ophævelse, hvor altsaa det offentlige er interesseret, skal vedkommende Ret sende en Afskrift af Dommen til Statsadvokaten, saa at det offentlige, hvis det vil, kan paatale, og det vil formentlig fremtidig blive den ordinære Ret, som maa sende en saadan Afskrift af Dommen.

Ændringsforslag Nr. 8 gaar ud paa at tillægge Skifteretten en Bemyndigelse til at slutte et Bo for nogle Arvingers Vedkommende, men holde et vist Beløb tilbage for den, hvis Skæbne er uvis, nemlig naar der næres nogen Tvivl om, hvorvidt vedkommende er i Live eller ikke. Denne Bemyndigelse for Skifteretten til at holde Beløbet tilbage gives for indtil et Aar; derefter skal Sagen igen tages op og den endelige Afgørelse træffes.

Ændringsforslag Nr. 11 er foranlediget ved, at Forslaget i den oprindelige Form vilde have ophævet for meget af de gamle Anordninger, saa at Hensynet til Kreditorerne ikke vilde blive varetaget.

Endelig har det givet Anledning til megen Diskussion, hvordan man skulde forholde sig, hvis den bortbelevne kom tilbage og der var indgaaet nyt Ægteskab. Dette Spørgsmaal blev drøftet med Justitsministeren allerede under første Behandling og senere under Udvalgsbehandlingen, men Justitsministeren har stadig staaet paa det Standpunkt, at allerede nu kan det Tilfælde indtræffe, at en bortbelevne kommer tilbage, og at der saa rejser sig det Spørgsmaal, hvordan man skal forholde sig med det nye Ægteskab, der er indgaaet. Under de nuværende Forhold, hvor Spørgsmaalet altsaa ogsaa kunde opstaa, har det aldrig i Ministeriet givet Anledning til særlige Sager, og Ministeren mener heller ikke, at det fremtidig vil gøre det. Derhos fremhæver Ju-